

Ενοριακή

ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ
ΑΘΗΝΩΝ

Έτος Η΄
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2009
Άριθ. Φύλλου 80

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
01. Ἡ Ἐκκλησία πρό τῶν εὐθυνῶν τῆς γιά τήν καθ- μερινή ἀπόγνωση τῶν ἀνθρώπων (π. Β.Θ.Β.)	31
02. Ὁ πύργος τῆς Βαβέλ καί... τό διαστημικό τηλεσκόπιο HUBBLE! (Νιν. Βολουδάκη)	39
03. Μοναχική κουρά καί χειροτονία στόν Ναό μας (π. Πασχάλης Γρίβας)	42
04. Τό ἑνοριακόν Φιλόπτωχον θά ἐορτάσῃ τήν προστάτιδα ἀγία του (π. Γεώργιος Χάας)	45
05. Ἡ θεά μόδα κριτικάρει τόν μόνο Δημιουργό (Γεώργιος Δεμενεόπουλος)	46
06. Ἡ ὠριμότητα ὡς προϋπόθεση ἐξόδου ἀπό τά ἀδιέξοδα (Δημήτρης Νεαπολίτης)	48
07. Παντρευτίκατε; Θά πληρώσετε περισσότερο φόρο! (Μαρίνα Διαμαντῆ)	49
08. Τελικά, τί ἦθος πρεσβεύουμε ὡς Ἕλληνες στήν Εὐρώπη; (Μανώλης Βολουδάκης)	51
09. Προκλήσεις Μουσουλμάνων στήν ἑνορία τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν (Βασίλης Μακρής)	53
10. ἑνοριακές εἰδήσεις	55

ἑνοριακή **ΕΥΛΟΓΙΑ**

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλέφωνο: 2103612449 - Fax: 2103627037

www.agiosnikolaosasklipiou.gr

Ἑπεύθυνος Συντάξεως:

π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Οἱ Οἰκογένειες τῶν

Κωνσταντίνου καί Βασιλικῆς Γαραντιώτη

Ἀγαθαγγέλου καί Ἰωάννας Κυζιρίδη

εἰς μνήμην τοῦ πατέρα τους

Χαραλάμους

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΡΟ ΤΩΝ ΘΥΘΥΝΩΝ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Μολλά Συνέδρια Ποιμαντικής έγιναν και γίνονται συνεχώς σέ κατά τόπους Ἀρχιεπισκοπικές ἤ Μητροπολιτικές Ἐπαρχίες καί ἀναζητοῦνται τρόποι καί προτείνονται σύγχρονες μέθοδοι, ὥστε νά γίνεται στούς ιδιαίτερα δύσκολους καιρούς μας πιό ἀποτελεσματική ἡ ἐπίδραση τοῦ λόγου καί τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ στούς πιστούς.

Ὅλα αὐτά, βεβαίως, εἶναι καλά καί ἅγια. Πρέπει, ὅμως, ἐπειγόντως νά καταλάβουμε ὅτι κανένα συμπέρασμα καί καμμιά εὐφυής ποιμαντική ἰδέα δέν πρόκειται νά βοηθήσῃ τόν Λαό τοῦ Θεοῦ ἂν δέν συγκρίνουμε τό πῶς ἔνοιωθαν τήν Ποιμαντική τους εὐθύνη οἱ ἅγιοι Πατέρες μας καί πῶς τήν βιώνουμε ἐμεῖς σήμερα.

Οἱ Πατέρες μας ἦσαν Ποιμένες ὅλου τοῦ λαοῦ. Ἀρχόντων καί ἀρχομένων. Ἐμεῖς συρρικνώσαμε τήν Ποιμαντική μας στούς ἀρχομένους καί ἀφήσαμε τούς Κυβερνήτες νά γίνουν ἀφεντικά τῆς Ἐκκλησίας καί τύραννοι τοῦ λαοῦ. Γι' αὐτό δέν ὑπάρχει σύγκριση μεταξύ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ποιμαντικῆς ἐργασίας μέχρι τό 1831 καί ἐκείνης τῶν μετέπειτα χρόνων μέχρι σήμερα.

Εἶναι λυπηρό ἀλλά καί ἐνδεικτικό τό γεγονός ὅτι, ὄχι μόνο δέν ἔχουμε κάνει αὐτοκριτική ἢ σοβαρή κριτική γιά τήν Ποιμαντική μας ἀπό τό 1831 μέχρι σήμερα, ἀλλά καί καλλιεργοῦμε συστηματικά τό κλίμα ὥστε νά πιστεύουμε πῶς ἐμεῖς πᾶμε καλά, ἀπλῶς ὁ κόσμος χάλασε!...

Αὐτή τήν ἔλλειψη αὐτοκριτικῆς καί κριτικῆς ἔχουμε ἐπισημάνει τά τελευταῖα δύο χρόνια μέ δημοσιεύματά μας, ἀλλά καί μέ εἰσηγήσεις καί συζητήσεις τοῦ θέματος, πού πραγματοποιήθηκαν στό Πολεμικό Μουσεῖο, στό Στάδιο Εἰρήνης καί Φιλίας καί στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Δήμου Ἀμφίσης.

Οί ἐπισημάνσεις μας αὐτές ἐπικεντρώθηκαν στό μεγάλο λάθος τῆς Ποιμενούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἀπεμπολήση τήν Ποιμαντική Της εὐθύνη καί τή δικαιοδοσία Της ἐπί τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων τῆς Πατρίδος μας —σάν νά μὴν ἦσαν καί αὐτοί πνευματικά Της παιδιά, ὡς Ὁρθόδοξοι χριστιανοί— ἀντιμετωπίζοντάς τους μέ δέος σάν νά ἀσκοῦσαν αὐτοί μιά παράλληλη ἐξουσία, ἰσοδύναμη μέ τήν Ἐκκλησία!

Ἔτσι, ἀνέχθηκε μετά τήν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια, πολιτικές διακυβερνήσεις τῆς πατρίδος μας ἀπό ἀνθρώπους πού εἶχαν λίγη ἔως καθόλου σχέση μέ τήν ζωή καί τήν Πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡσάν νά ἦσαν οἱ Κυβερνήτες μας ἀλλόθρησκοι καί δέν εἶχε ἐπάνω τους καμιά ἐξουσία ἡ Ἐκκλησία ἢ ὡσάν νά ἐκλήθησαν νά κυβερνήσουν ἕναν λαό ἄθρησκο καί ἀντίθεο.

Ἡ Ποιμαντική ἀμηχανία τοῦ Ἱερατείου ἔναντι τῶν πολιτικῶν καί ἡ συνενοχία αὐτή τῆς Διοικήσεως Ἐκκλησίας, χωρίς καμιά διαμαρτυρία ἢ πνευματική ἐνημέρωση τοῦ εὐσεβοῦς ὀρθοδόξου λαοῦ μας, περί τοῦ κινδύνου πού αὐτός διατρέχει νά διαβρωθῆ ἠθικά καί πνευματικά ἀπό ἄρχοντες πού δέν συμμορφώνουν τή ζωή τους καί τίς ἐπιδιώξεις τους μέ τίς Ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ, ὄχι ἀπλῶς συνεχίσθηκε μέχρι σήμερα, ἀλλά καί ἐξελίχθηκε πολλές φορές σέ συμπαιγνία καί διαπλοκή ἐκκλησιαστικῶν καί πολιτικῶν παραγόντων μέ ἀνυπολόγιστα ζημιογόνα ἀποτελέσματα καί ὡς πρός τήν οἰκονομική διαβίωση τῶν ἀνθρώπων ἀλλά κυρίως ὡς πρός τήν πνευματική κατάστασή τους.

Τό τραγικό εἶναι ὅτι αὐτή ἡ ἀνεξήγητη ἀνοχή καί ἀδιαφορία τῶν κατά καιροῦς Ἐκκλησιαστικῶν διοικήσεων, **ἀλλοίωσε τελικά καί τό δόγμα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως**, ἀφοῦ γιά πρώτη φορά στήν Ἐκκλησιαστική ἱστορία υἱοθετήθηκε στήν πράξη ἡ παραδοχή δύο ἐξουσιῶν — Ἐκκλησιαστική καί πολιτική— σάν νά ἀντλοῦν, ἡ κάθε μιά χωριστά, ἀπευθείας τήν ἐξουσία ἀπό τόν Θεό!

Ἔτσι, *de facto* μέν, ἀλλά πολύ κακῶς, ἡ πολιτική ἐξουσία ἀναγνωρίσθηκε ἀπό τό Ἱερατεῖο σάν παράλληλη ἐξουσία μέ

τήν Ἐκκλησία, σάν νά ἴδρυσε ὁ Θεός ἐπί τῆς γῆς δύο Θεῖα καθιδρύματα: Τήν Ἐκκλησία καί τήν Πολιτεία!

Ἡ συλλογιστική μου δέν εἶναι αὐθαίρετη. Ἀντιθέτως, ἐπιχειρεῖ νά κάνη ἔκκληση στήν λογική μας, θέτοντας στήν κρίση μας τά ἐνδεχόμενα πού προκύπτουν ἂν συγκρίνη κανεῖς τή Δογματική τῆς Ἐκκλησίας μας μέ τήν πρακτική πού ἀκολουθοῦν οἱ Λειτουργοί Της.

Δηλαδή: Ἄν δεχθοῦμε ὅτι ἡ πολιτική ἐξουσία εἶναι ἐκτός τοῦ Θεοῦ, ὅποτε θά τῆς ἦταν ἐπιτρεπτό νά λειτουργῇ ἐρήμην τοῦ Θεοῦ, προσκρούουμε στήν Ἁγία Γραφή, ἡ Ὅποια ρητῶς ὀρίζει ὅτι «οὐ γάρ ἐστὶν ἐξουσία εἰ μὴ ὑπὸ Θεοῦ· αἱ δέ οὖσαι ἐξουσίαι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν». Ἄν, πάλι, δεχθοῦμε ὅτι ἡ πολιτική ἐξουσία εἶναι μιά παράλληλη καί αὐθύπαρκτη ἐξουσία, πού ἀντλεῖ ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τόν Θεό τό δικαίωμα καί τήν Θεία Χάρι γιά νά ἀσκῇ τήν δικαιοδοσία της, τότε προσκρούουμε στήν Ὁρθόδοξη Δογματική, ἡ ὁποία δέν δέχεται δύο πηγές ἐξουσίας, ἀλλά διδάσκει σαφῶς ὅτι ὅλες οἱ ἐξουσίες καί τά ἐπί γῆς διακονήματα δίδονται ἀπὸ τόν Θεό μόνο διὰ τῆς Ἐκκλησίας Του. Εἶναι δέ περιττόν νά τονίσουμε ὅτι ἡ Ἐκκλησία καθοδηγεῖται ἀπὸ τόν Θεό, ἐκφράζεται δέ καί διοικεῖται ἐπί τῆς γῆς μέ τήν πρωταρχική καί καθοριστική εὐθύνη τοῦ Ἱερατείου Της, ἄνευ τοῦ ὁποίου καί τῆς συγκαταθέσεώς του ἡ Θεία Χάρις δέν μεταδίδεται στούς ἀνθρώπους. Καί πολιτική ἐξουσία χωρίς τή Θεία Χάρι ἔχει τό ἐλεεινό ἀποτέλεσμα πού ὅλοι βιώνουμε σήμερα.

* * *

Τό ἀποκαρδιωτικό εἶναι, ὅτι, ἐνῶ ἡ παράθεση τῶν συλλογισμῶν μας γιά τήν ἐκτροπή τῆς πολιτικῆς ἀπὸ πνευματικό τέκνο τῆς Ἐκκλησίας σέ ἀντίπαλο καί ἀφεντικό Της ἀποσκοπεῖ στό νά ψηλαφήσει τήν αἰτία τῆς κακοδαιμονίας τῆς Ἱερατικῆς μας Ποιμαντικῆς —πού οὐσιαστικά ἀσκεῖται στό περιθώριο τῆς ζωῆς τοῦ τόπου μας— πολλοί Ποιμένες ἀρνοῦνται πεισματικά μιά τέτοια ψηλάφηση, ἀρκούμενοι στήν Ποιμαντική τῶν τεσσάρων τοίχων τοῦ Ναοῦ, πού καί αὐτοί πολύ σύντομα θά πέσουν, ἀφοῦ ὀλοένα καί λιγοστεύουν, ὑπαιτιότητί μας, οἱ

θερμοί χριστιανοί πού ανακαινίζουν τούς Ναούς μας!..

Ἡ παρηγορία μας, ὅμως, ἔρχεται ἀπό ἄλλου, ἀφοῦ ὁ προβληματισμός, πού δημιουργήσαμε, καί συνεχῶς ἀναθερμώ-
νουμε, βρίσκει συνεχῶς ἀποδέκτες στίς τάξεις τῶν πιστῶν καί
ἀκεραίων χριστιανῶν, ἀλλά καί στίς τάξεις τῶν σοβαρῶν καί
σκεπτομένων ἀνθρώπων.

Αὐτοί ὀλοένα καί περισσότερο καταλαβαίνουν ὅτι οἱ πεποι-
θήσεις τοῦ κάθε ἀνθρώπου σημαδεύουν, σηματοδοτοῦν καί
ἐκφράζουν τήν ὅλη βιοτή του καί, ὡς ἐκ τούτου, ἡ ἀποδοχή ἐκ
μέρους τῆς Ποιμενοῦσης Ἐκκλησίας δύο ἀλληλοπολεμουμέ-
νων πραγματικοτήτων —Πνευματικῆς καί Πολιτικῆς ζωῆς—
ὡς φυσιολογικῶν καί ἀκινδύνων γιά τήν ψυχοπνευματική
κατάσταση τῶν ἀνθρώπων, εἶναι πράξη ἐσχάτης προδοσίας
τοῦ Σαρκωθέντος Θεοῦ καί τῆς Σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων «δι’
οὓς Χριστός ἀπέθανεν».

Ὅσοι ἔχουν παρακολουθήσει τίς μέχρι σήμερα γραπτές
καί τίς προφορικές διατυπώσεις μου γιά τό θέμα, κατανοοῦν
περισσότερο ἀπό τόν καθένα τήν ἐπιτακτική ἀνάγκη τοῦ νά
φωτισθῆ αὐτό ἀπό ὅσο τό δυνατόν περισσότερες πλευρές, ἕως
ὅτου ἀποτοξινωθῆ ὁ λαός μας ἀπό τήν ἐν προκειμένῳ
παραχάραξη τῆς Δογματικῆς μας, παραχάραξη πού ἀλλοιώνει
σέ καθοριστικό βαθμό τό ἦθος καί τήν πνευματική ἀκεραιότητα
τῶν χριστιανῶν καί μετατρέπει τό εὐσεβές Ἔθνος μας σέ δορυ-
φόρο καί ὑποτελή τῶν ἀθεϊστικῶν καί παγκοσμιοποιημένων
σκοτεινῶν Κέντρων.

Σήμερα θέλω νά ἐπικεντρωθοῦμε στίς ἐπιπτώσεις πού
εἰσπράττει ἡ Ἐκκλησία ἀπό τήν ἀμέλεια τῶν Λειτουργῶν Της
νά ἐπιβλέπουν, νά καθοδηγοῦν, νά ἐλέγχουν καί νά καταγγέ-
λουν ἐγκαίρως στόν Λαό τοῦ Θεοῦ τίς Παρατάξεις καί τούς
πολιτικούς ἐκείνους, πού νομοθετοῦν καί διαβιώνουν μέ τρόπο
ἀντίθετο ἀπό τίς Ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του.

Εἶναι καιρός νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ἡ ἀναποτελεσματικότητα
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ποιμαντικῆς δέν ὀφείλεται στό ἀνεπίκαιρο
τοῦ Εὐαγγελίου, ἀφοῦ «ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα»,
ἀλλά στό ὅτι ἐμεῖς οἱ κληρικοί ἀφήσαμε νά ἐκτραφῆ ἡ, μᾶλλον,

ἐκθρέψαμε ἕναν «**λύκον βαρύν**», τήν πολιτική ἐξουσία, εἰς τρόπον ὥστε αὐτή πλέον νά «**μὴν φεΐδεται τοῦ ποιμνίου**», νά καταδυναστεύη καί νά καταληστεύη τόν λαό, νά ἀποχυμῶνῃ τήν ψυχὴν τοῦ ἀπὸ κάθε πνευματικῆ ἰκμάδα, νά τοῦ ἀφαιρῇ κάθε πνευματικὸ ἔρεισμα καί νά πολεμᾷ μέ λύσσα τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησίαν Του, πού, ὑποτίθεται, εἶναι Μητέρα καί τῶν πολιτικῶν, τοῦλάχιστον τῶν Κυβερνητικῶν Παρατάξεων!

Δέν πρέπει νά λησμονοῦμε, ὅτι, γιά νά εἶναι ἐπιτυχημένη ἢ ὁποιαδήποτε Ποιμαντικὴ διακονία τῶν Κληρικῶν, εἶναι ἀπαραίτητο νά λαμβάνουμε σοβαρά ὑπ' ὄψιν μας τήν ἀβυσσαλέα διαφορὰ πού ὑπάρχει μεταξύ τῆς ἁμαρτίας πού διαπράττει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀδυναμία καί τῆς ἁμαρτίας πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς αἰσχροῦς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοὺς «**βαρεῖς λύκους**» τῆς πολιτικῆς, μέ τίς ἀθεϊστικὲς πολιτικὲς τῶν κυβερνῶντων καί τόν ἀμοραλιστικὸν τρόπο ζωῆς πού ἀπορρέει ἀπὸ αὐτές.

Ἡ αὐτοκριτικὴ, λοιπόν, ἡμῶν τῶν κληρικῶν πρέπει νά ἐστιασθῇ στό μεγάλο μας ἔγκλημα νά ὑποτιμήσουμε τὴ φθορὰ καί διαφθορὰ πού προκαλεῖ στόν λαό τοῦ Θεοῦ ἢ καθημερινή μόλυνση τοῦ ἐγκεφάλου τῶν ἀνθρώπων μέ τίς κάθε εἴδους προτροπές καί πρακτικὲς τῶν πολιτικῶν τῆς πατρίδος μας, πού ἔρχονται σέ εὐθείαν ἀντίθεση μέ τό Ἅγιο Εὐαγγέλιο καί τήν ἐν Χριστῷ πνευματικὴν ζωὴν.

Τό ποιμαντικὸ ἔγκλημά μας δέν μπορεῖ μέ κανένα τρόπο νά ἐξιλεωθῇ ἂν δέν ἀποκτήσουμε τήν στοιχειώδη διορατικότητα νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι ὁποιοσδήποτε ποιμαντικὲς καί ἐάν ἐφαρμόσουμε, δέν θά κατορθώσουμε τίποτα παραπάνω ἀπὸ «**μιά τρύπα στό νερό**», ἂν δέν ἐξεγερθοῦμε ὅλοι μαζί οἱ κληρικοί ἐναντίον μιᾶς κατεστημένης πολιτικῆς πραγματικότητος, πού καταδυναστεύει γιά διακόσια χρόνια τόν Ὁρθόδοξο λαό μας καί τόν ἀποχριστιανίζει σταθερὰ καί μεθοδικά, μέρα μέ τὴν ἡμέρα, ροκανίζοντας σάν ἀρουραῖος τὰ πνευματικὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων, ἀλείφοντάς τα —γιά νά μὴν συνειδητοποιοῦν τό ροκάνισμα— μέ τό ἀναισθητικὸ τῶν κάλπικων διαβεβαιώσεων τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἐξουσίας περὶ τοῦ τάχα σεβασμοῦ τους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν!

Χάσαμε ήδη διακόσια περίπου χρόνια ουσιαστικής Ἐκκλησιαστικής Ποιμαντικής, μέ ἀποτέλεσμα νά φθάση στό ἀπροχώρητο ὁ ἀποχριστιανισμός τοῦ Ἔθνους μας, ἀφοῦ δέν εἶχαμε τήν ἐγρήγορη νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι, ἀπό τήν μιά ἐμεῖς ὡς πνευματικοί Πατέρες χτίζαμε (καί μέ τά πολλά δικά μας λάθη), καί ἀπό τήν ἄλλη οἱ Πολιτικοί γκρέμιζαν, μέ τά γνωστά ἐξελιγμένα “Μέσα” πού διαθέτουν, ὅ,τι καλό πήγαινε νά ριζώση καί νά καρποφορήση στίς καλοπροαίρετες ψυχές.

Πιστέψαμε μέ ἀπαράδεκτη ἀφέλεια, πού δέν ταιριάζει οὔτε σέ ὄριμους ἐφήβους, πολύ περισσότερο σέ Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, ὅτι θά μπορούσαμε νά ἀντισταθμίσουμε τόν βοῦρκο τοῦ πολιτικοῦ ἀμοραλισμοῦ καί τή σαρωτική ἐκδίωξη κάθε πνευματικῆς ἀξίας ἀπό ὅλες τίς πτυχές τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, κραδαίνοντας μάταια τήν ἐξουσία τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι, ὅμως, στήν πράξη εἶναι παροπλισμένοι, ἀφοῦ ἔχουν πέσει θύματα τῆς προπαγάνδας τῶν πολιτικῶν περί τῶν τάχα ξεχωριστῶν δικαιοδοσιῶν καί ἐξουσιῶν, Ἐκκλησίας καί Πολιτείας!

Ἀλήθεια, πῶς δέν μπορέσαμε νά ἀντιληφθοῦμε ὅλη αὐτήν τήν πλεκτάνη πού στήθηκε στόν τόπο μας ἀπό τούς Βαυαρούς γιά νά ἐγκαταστήσουν ἕναν ἐχθρό τῆς Ἐκκλησίας μας ἐντός τῶν τειχῶν τῆς πατρίδος μας, ὥστε νά μὴν ὑπάρχει ἀνάγκη ἄλλου ἐχθροῦ, ἀφοῦ ἀποτελεσματικός ἐχθρός τῶν χριστιανῶν Ἑλλήνων κατεστάθη πιά ἡ Πολιτεία! Καί μόνο ἡ διατύπωση Ἐκκλησία καί Πολιτεία φανερώνει περίτρανα πῶς ἔχουμε στήν πράξη ἀποδεχθεῖ ὅτι ἡ Πολιτεία εἶναι ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας!

Βρισκόμαστε τώρα ὅλοι μπροστά σέ μιά παγιωμένη πραγματικότητα, πού θά ταίριαζε μόνο σέ ἕνα συνειδητά ἀθεϊστικό κράτος. Ἡ πατρίδα μας πορεύεται κατευθυνομένη πιά σχεδόν ἀποκλειστικά ἀπό τούς πολιτικούς. Αὐτοί ἐκπαιδεύουν τά παιδιά μας, αὐτοί ἐκμαυλίζουν τά παιδιά μας, αὐτοί ἐξαχρειώνουν τά παιδιά μας, αὐτοί ἐξαγριώνουν τά παιδιά μας, αὐτοί ἀφήνουν ἀγράμματα τά παιδιά μας, αὐτοί ἀφήνουν χωρίς δουλειά τά παιδιά μας. Αὐτοί μαθαίνουν στόν λαό ὅλα τα κόλπα γιά νά γίνουν “κορπιναδόροι”, νά γίνουν ἀνώμαλοι, νά

γίνουν αναρχικοί και καταληψίες. Αυτοί ατιμάζουν τον μόχθο των εργατών και των αγροτών. Αυτοί υποβιβάζουν οικονομικά τους Δημοσίους υπαλλήλους και σαν ανταμειβή τους φορολογούν επαχθέστατα, αντιμετωπίζοντάς τους σαν να μην ξόδεψαν ούτε λεπτό για τις βιωτικές τους ανάγκες αλλά έχουν όλους τους μισθούς τους περίσσευμα!

Οί πολιτικοί μας είναι αυτοί που αδιαφορούν για την Υγεία του λαού και πληρώνουν αδρά μόνο για αθλητικές εγκαταστάσεις, για την κατασκευή των οποίων τό μαύρο χρήμα οργιάζει στις τσέπες των ιθυνόντων, ενώ οί ασθενείς στενάζουν και όδυνώνται στά ράντζα των διαδρόμων των θεραπευτηρίων, τά όποια πιά δέν πρέπει να όνομάζονται Νοσοκομεία αλλά «τόπος της βασάνου»!

Όλες αυτές οί συμπεριφορές των πολιτικών δέν είναι άραγε αποτέλεσμα της παραβάσεως του πνευματικού καθήκοντος έκ μέρους των Ποιμένων, δηλαδή του καθήκοντος να επιβλέπουν, να συμβουλεύουν, να καθοδηγούν και να έλέγχουν τους πολιτικούς;

Θά ρωτήσουμε ξανά: Ποιός, τελικά, εύθύνεται για όλες τίς παραβάσεις των πολιτικών, που αναφέραμε και για τίς άλλες που παραλείψαμε; Δέν εύθύνεται ή Ποιμένουσα Έκκλησία; Πότε άρθρωσε μέ παρρησία τον λόγο της για να υπερασπισθί μέ αποτελεσματικότητα τά πνευματικά αλλά και τά βιωτικά δικαιώματα του λαού; Ποιόν, λοιπόν, θά περιμένη ό λαός να μιλήση και να τον υπερασπισθί; Τήν Δικαιοσύνη και τά Σώματα Ασφαλείας που διορίζει και διαφεντεύει ή Πολιτική; Όχι βέβαια! Περιμένει την Έκκλησία ό λαός μας, τους Πνευματικούς του Πατέρες να μιλήσουν και να διαλαλήσουν τό «ούκ έξεστι» στους πολιτικούς, όπως τό διαλάλησαν ανά τους αιώνες όλοι οί Άγιοι Ποιμένες της Έκκλησίας μας. Τά έγκλήματα των πολιτικών δέν είναι μόνο ποινικώς κολλάσιμα αλλά είναι πρωτίστως πνευματικά άμαρτήματα, που ζημιώνουν όχι μόνο αυτούς που τά διαπράττουν αλλά και όλόκληρο τον λαό και γι' αυτό έχει σ' αυτά αποκλειστική άρμοδιότητα ή Έκκλησία!

Ἐολόκληρο τό Ἱερατεῖο ἔχουμε ἀκεραία τήν εὐθύνη πού ἀφήσαμε τούς πολιτικούς νά μετατρέψουν τήν Χριστιανική Ἑλλάδα σέ χώρα ἄθεη καί ἀνίερη, σύμφωνα μέ τίς προσωπικές τους πεποιθήσεις καί τίς ὑπαγορεύσεις τῶν ξένων καί ἐντοπίων χρηματοδοτῶν τους.

Ἐμεῖς οἱ Κληρικοί ἀφήσαμε τήν Ἑλλάδα νά γίνη ξέφραγο ἀμπέλι καί νά ὀδηγηθῆ ἐκεῖ πού ἤθελε ἡ μειοψηφία. Τώρα ἡ ἀθεϊστική μειοψηφία τείνει νά γίνη πλειοψηφία, ἀφοῦ δέν συναντάει καμμιά ἀντίσταση.

Οὔτε, ὅμως, καί τώρα, τήν ὕστατη ὥρα, δέν φαίνεται νά ἀφυπνιζόμαστε. Ὅχι μόνο δέν ἐπισημαῖνουμε τίς παρεκκλίσεις τῶν πολιτικῶν ἀπό τήν πνευματική ζωή καί δέν τούς ἐλέγχουμε, ἀλλά καί συνεργαζόμαστε μέ τούς πολιτικούς καί τούς ἀναθέτουμε καίριες θέσεις στούς Ἐκκλησιαστικούς μας Ὄργανισμούς, ἀφήνοντας, κατά κανόνα, ἔξω ἀπό ὀποιαδήποτε ἔμμισθη Ἐκκλησιαστική Ὑπηρεσία τά πραγματικά πνευματικά παιδιά τῆς Ἐκκλησίας, πού ζοῦν μέ εὐλάβεια, ἀκρίβεια στήν πίστη καί ἔχουν ζωντανή σχέση μέ τόν Θεό.

Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀντί νά μεταγγίσουμε ὡς Ἐκκλησία τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς Δημόσιας ζωῆς, υἰοθετήσαμε τρόπους καί μεθόδους τῶν πολιτικῶν καί κινδυνεύουμε πλέον νά γίνουμε σάν τό Ἱερατεῖο τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ, ὅπου οἱ κληρικοί ἦσαν οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροί τοῦ Θεοῦ καί τοῦ λαοῦ Του!

Εἶναι καιρός νά τά λάβουμε ὅλα αὐτά σοβαρά ὑπ' ὄψη μας καί νά ἀνασχεδιάσουμε τήν Ποιμαντική μας, ὄχι μέ τίς σύγχρονες καί ἐκκοσμικευμένες πρακτικές τῶν ψεύτικων θρησκείων καί τῶν πολιτικοκρατουμένων θρησκευτικῶν Δογμάτων τῆς Δύσεως, ἀλλά μέ τόν πνευματικό σχεδιασμό τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, ἡ Ὅποία ἐπιτάσσει τήν ἀχώριστη συνεργασία κλήρου καί λαοῦ, ὄχι μόνο στόν χῶρο τῆς λατρείας καί τῶν πνευματικῶν διακονημάτων ἀλλά καί στόν χῶρο τῆς πολιτικῆς, πού καλύπτει ὅλους τούς τομεῖς τῆς καθημερινῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος.

Ἄκουέτω ταῦτα Κλῆρος καί Λαός τοῦ Θεοῦ!

π. Β. Ε. Β.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΒΑΒΕΛ ΚΑΙ... ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟ HUBBLE!

Κάποτε, οί άνθρωποι αποφάσισαν νά χτίσουν ένα πύργο τόσο ψηλό, πού νά ἀγγίξει τόν οὐρανό, νά περάσει τά σύννεφα, νά φτιάσει τό Θεό. Όλη ἡ τότε ἀνθρωπότητα θαμπώθηκε ἀπό τό μεγαλειώδες ἔργο πού καταπιάστηκε καί στρώθηκε στή δουλειά. Τό ἀποτέλεσμα τῆς προσπάθειας τό γνωρίζουμε ὅλοι. Τουλάχιστον ὅμως, τότε, οί άνθρωποι ἀποθαρρύνθηκαν καί ἔκαναν πίσω καί συνέχισαν νά χτίζουν καί νά γκρεμίζουν αὐτοκρατορίες καί συνέχισαν νά ἀσχολοῦνται μέ τό πιά ἀγαπημένο τους σπῶρ, τό ὁποῖο μένει ἴδιο καί ἀναλλοίωτο μέσα σίς χιλιετίες: τόν ἀλληλο-σκοτωμό!

Καί πέρασαν τά χρόνια καί ἦρθε ἡ ἐποχή μας, ἡ ἐποχή τῶν «ὑπερανθρώπων» πού τά ξέρουν ὅλα –κι ὅσα δέν ξέρουν, θά τά βροῦν– ἡ ἐποχή πού ὁ Θεός πέθανε καί δέν μᾶς γίνεται πιά ἐμπόδιο. Τό νά Τόν παραμερίσουμε καί νά πάρουμε τή θέση Του μᾶς εἶναι πολύ ἀπλό. Ἔτσι, ἀποφασίσαμε, ὄχι νά χτίσουμε ένα πύργο, ἀλλά νά βγάλουμε ένα «μάτι» στό διάστημα, μέ τό ὁποῖο θά κατασκοπεύουμε τόν “ἀνύπαρκτο” Θεό καί θά Τοῦ ἀρπάξουμε τά μυστικά τῆς δημιουργίας, εἴτε τό θέλει εἴτε ὄχι, εἴτε συμφωνεῖ εἴτε διαφωνεῖ.

Αὐτό τό «μάτι» τό ὀνομάσαμε Hubble, ἀπό τό ὄνομα τοῦ ἀστρονόμου πού διατύπωσε τή θεωρία ὅτι ὑπάρχουν κι ἄλλοι γαλαξίες, ἐκτός ἀπ’ τό δικό μας, μέσα στό σύμπαν. Βλέπετε, μέχρι τότε ἐμεῖς νομίζαμε ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε κι ἄλλοι δέν εἶναι, ὅπως γράφει κι ὁ μέγας θεολόγος τῆς ἐποχῆς μας, ὁ π. Ἰουστίνος Πόποβιτς, ὁ ὁποῖος λέει ὅτι, ὁ ἄνθρωπος, ἀπό τήν ἀλαζονεία του, θεωρεῖ ὅτι εἶναι μόνος μέσα στό Σύμπαν.

Αὐτή τή φορά, ὁ ἄνθρωπος ἀγνόησε ὅλα τά ἐμπόδια πού τοῦ ἔβαλε ὁ Θεός. Ἀγνόησε ἀκόμα καί τή τραγική καταστροφή τοῦ διαστημολοῦ Challenger (τοῦ ὁποῖου τό ὄνομα σημαίνει αὐτός πού προκαλεῖ, αὐτός πού πετάει τό γάντι, ὅπως θά λέγαμε ἐλεύθερα) πού καθυστέρησε τήν ἐκτόξευση τοῦ διαστημικοῦ τηλεσκοπίου γιά 7 ὀλόκληρα χρόνια, ἀπό τό 1983 μέχρι τό 1990. Κι ὅταν ὁ Θεός «ἀποτραβήχτηκε» καί μᾶς ἄφησε στό θέλημά μας, ὁ ἄνθρωπος πέτυχε αὐτό πού ἤθελε καί ἀπό τότε δοξάζει τόν ἑαυτό του γιά τή νίκη του ἐναντίον τοῦ Θεοῦ!...

Τώρα ὅμως, 19 χρόνια καί 97.000 περιστροφές γύρω ἀπό τή γῆ, τό «μάτι» στό διάστημα γέρασε καί συζητοῦν τήν ἀντικατάστασή του,

γεγονός πού έχει προκαλέσει συγκίνηση στους πιστούς όπαδούς του. Πολλά ειπώθηκαν και γράφτηκαν για τά «κατορθώματα» του, κι έτσι τό διαστημικό τηλεσκόπιο πήρε παράταση ζωής.

Άλλά, τελικά, τί πέτυχε τό τηλεσκόπιο; Έχει αναρωτηθει κανείς; Πέτυχε, λένε, νά φωτογραφίσει νεφελώματα όπως αυτό του Ώρίωνα (1.300 έτη φωτός μακριά από τή γή) και του Καρκίνου (6.500 έτη φωτός μακριά από τή γή) και γαλαξίες πού απέχουν από 50.000.000 έως 450.000.000 έτη φωτός από τή γή. Πέτυχε - λένε - νά προσδιορίσει τό μέγεθος(!) και τήν ηλικία(!) του Σύμπαντος, νά δώσει στοιχεία για τίς πρώτες φάσεις τής δημιουργίας (!) και νά μās διαβεβαιώσει ότι τό Σύμπαν διαστέλλεται μέ αφάνταστα ταχύτερους ρυθμούς από αυτούς πού υπολόγιζαν μέχρι σήμερα.

Αυτά πού δέν έχουν απαντηθει, είναι μερικά απλά και λογικά έρωτήματα κάποιων, ίσως άδαων, ίσως άπιστων ή αίρετικων τής θρησκείας τής έπιστήμης. Και, πío συγκεκριμένα: Όλοι ξέρουμε ότι, σ' ένα σύνολο, τό - όποιο - μέρος είναι ένα μικρό κομμάτι. Οί κανόνες του μέρους, δέν διέπουν απαραίτητα τό σύνολο. Μέσα στο σύμπαν, ή γή είναι μικρότερη από ένα κόκκο άμμου μέσα στη Σαχάρα. Άν, λοιπόν, συγκρίνουμε τίς αναλογίες ενός κόκκου άμμου μέ τό μέγεθος τής Σαχάρας και τό μέγεθος τής έρήμου σε σχέση μέ όλο τον υπόλοιπο πλανήτη μας - πού και πάλι δέν αντιστοιχεί στίς συγκρίσεις του μεγέθους τής γής μέσα στο σύμπαν - τότε βλέπουμε ότι τό μόνο υπερτροφικό στον πλανήτη μας είναι ή άλαζονεία μας ή όποία έξαπλώνεται ακόμα και έξω από τά όρια του γαλαξία μας αλλά προς τό παρόν - ευτυχώς - βλάπτει μόνο έμās.

Αυτός ό κόκκος άμμου, λοιπόν, μέ τό υπερτροφικό έγώ, νομίζει ότι έχει τή δυνατότητα νά κατανοήσει τά πάντα. Άλλά πώς; Πώς θά φύγει απ' τά όρια του και θά κατανοήσει έννοιες πάνω και πέρα απ' τίς αντιληπτικές του ικανότητες; Τό βάθος των ωκεανων μας άγνοοϋμε, θά έξουσιιάσουμε τό βάθος του σύμπαντος;

Τή γλώσσα του διπλανου μας δέν καταλαβαίνουμε - πού είναι ίδια μέ τή δική μας - και θά καταλάβουμε τή γλώσσα του άπειρου; Ό χρόνος ό δικός μας μās έχει κατεξουσιιάσει και θά τιθασσεύσουμε τά 450 εκ. έτη φωτός πού μās χωρίζουν από τό ζευγος γαλαξειων Arp 147; Τό βάθος τής άλαζονείας μας άγνοοϋμε, αυτό πού κανένα διαστημικό τηλεσκόπιο δέν μπορεί νά φωτογραφίσει, κι έχουμε τήν ψευδαίσθηση ότι θά φωτογραφίσουμε τό ένα ελάχιστο κομματάκι των ορατων κόσμων, ενός Θεου Δημιουργου ορατων και άορατων κόσμων;

Άντί ή κάθε ματιά πού ρίχνουμε στο όποιοδήποτε άπειροελάχιστο κομμάτι τής άπεραντωσύνης πού μās περιβάλλει, νά μās κάνει νά

συναισθανθούμε τή μικρότητα καί τήν ἀσημαντότητά μας, μᾶς κάνει νά κομπάζουμε ὅτι δῆθεν κατακτήσαμε καί γνωρίσαμε καλά αὐτό πού βλέπουμε; Σάν κάποιο ἀνόητο ἄρθρο πού ἔγραψε ὅτι τά νεφελώματα τοῦ Ὠρίωνα καί τοῦ Καρκίνου πού ἀπέχουν 1.300 καί 6.500 ἔτη ἀπό τή γῆ, «δέν κρύβουν μυστικά ἀπό τό Hubble»!!!...

Δηλαδή - γιά νά μιλήσουμε ὠμά τή γλῶσσα τῆς σύγχρονης «ἐπιστήμης» - αὐτά τά πανέμορφα μακρινά νεφελώματα, δέν κρύβουν μυστικά, ἀπό ἓνα μηχανήμα πού ἔφτιαξαν κάτι ἐξελιγμένοι πίθηκοι πού ἰσορροποῦν πάνω σ' ἓνα κόκκο ἄμμου πού κρέμεται στό πουθενά καί γυρίζει γύρω ἀπό μιά μπάλα φωτιάς πού κρέμεται ἐπίσης στό πουθενά καί κινδυνεύει νά ἐκραγεῖ ἀπό στιγμή σέ στιγμή!

Ἐπιτέλους πά!

Σ' ἓνα μουσεῖο τῆς βόρειας Ἑλλάδας πού ἐπισκέφθηκα τώρα τελευταῖα, στάθηκα μπροστά σ' ἓνα κομμάτι μάρμαρο πού εἶχε πάνω του σκαλισμένα κάποια γράμματα. Ἔλεγε: «ὄρατε, θνητοί, τουτονίγε τόν τύμβον· ἐν τούτῳ κεῖται δομέστικος ἐκεῖνος ᾧ περ κλήσις μὲν ὑπῆρχε Ἰωάννης, τὰ δ' ἐπίθετα Κομνηνός Καμίτζης. Τό γένους γάρ ἔσχε καί τρόπου παναρίστου, ἃ συνδραμόντια στήλην, ὡς εἶ τις εἶποι μεστήν ἀγαθῶν ἀπεφήναντο μάλα. Τίς γάρ ἰκανός ἐξιένται τὰ τούτου κατορθώματα καί τὰς ἀνδραγαθίας; Ἄλλ' ὁ τοιοῦτος, ὃ ξένου μυστηρίου, θανάτῳ λυθείς τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ σκήνους, ἐν τάφῳ σμικρῷ νυνί ξενοδοχεῖται καί πάντα φροῦδα πλήν ἀρετῆς δεικνύει» ...

Δηλαδή: «βλέπετε θνητοί τοῦτον τόν τάφο· σ' αὐτόν ξαπλώνει ἐκεῖνος ὁ ἀρχιστράτηγος τόν ὁποῖον τόν ἀποκαλοῦσαν Ἰωάννη, τὰ δέ ἐπίθετά του ἦταν Κομνηνός Καμίτζης. Γιατί ἡ γενιά κι ἡ ἀνατροφή του ἦταν ὅ,τι καλύτερο εἶχε νά δείξει ὁ καιρός του, τὰ ὁποῖα, ἂν τρόπος τοῦ λέγειν, τὰ μαζέψει κανεῖς, θά γεμίσει μιά στήλη ξέχειλη ἀπό καλά πράγματα. Ποιός ἔχει τήν ἰκανότητα νά ἐξάρει τὰ κατορθώματα καί τίς ἀνδραγαθίες του; Ἀλλά αὐτός (ὁ σπουδαῖος ἄνθρωπος) ὃ παράδοξο μυστήριον, ἔλυσε τὰ ἀνθρώπινα δεσμά του μέ τό θάνατο καί τώρα φιλοξενεῖται σ' αὐτόν τόν μικρό τάφο καί δείχνει σέ ὅλους ὅτι ὅλα εἶναι ἀνυπόστατα, ἄχρηστα, ἐκτός ἀπό τήν ἀρετή...»

Ὅταν στάθηκα μπροστά στήν ἐπιτύμβια στήλη του, ὄχι 1.300 ἔτη φωτός μακριά του, ἀλλά σέ ἀπόσταση μόλις 1.250 γήϊνων χρόνων, αὐτός ὁ πανίσχυρος ἀρχιστράτηγος πού κρατοῦσε ἀπ' τήν ἐνδοξη βασιλική γενιά τῶν Κομνηνῶν, δέν ὑπῆρχε οὔτε κἄν μέσα στόν τάφο του! Τίποτα ἀπ' αὐτόν κι ἀπ' τή δόξα του δέν ἔχει μείνει, παρά μόνο ἡ πλάκα τοῦ τάφου του πού διατρανώνει μέσα στούς γήϊνους αἰῶνες τό ἄπειρο βάθος τῆς ἀνθρώπινης βλακείας.

Νινέττα Βολουδάκη

Μέ τις Πνευματικές προδιαγραφές τῆς Ἐκκλησίας μας

ΜΟΝΑΧΙΚΗ ΚΟΥΡΑ ΚΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΣΤΟΝ ΝΑΟ ΜΑΣ

ΚἸδιαίτερη εὐλογία καί χαρά εἶχε ἡ ἐνορία μας φιλοξενώντας τήν κουρά καί τήν χειροτονία ἑνός νέου κληρικοῦ. Συγκεκριμένα τό Σάββατο 24 Ἰανουαρίου 2009, καί ἀφοῦ στόν ἑσπερινό χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς, στήν συνέχεια ἔγινε ἡ κουρά τοῦ μέλους τῆς Ἀδελφότητος « Ὁ Σωτήρ » κ. Λάμπρου Καρανάσιου σέ μεγαλόσχημο μοναχό. Ἡ κουρά ἔγινε ἀπό τόν Προϊστάμενο τῆς Ἀδελφότητος Ἀρχιμ. Ἀστέριο Χατζηνικολάου. Στό Ἱερό Βῆμα παρίσταντο συμπροσευχόμενοι, ἐκτός τοῦ Μητροπολίτου Αἰτωλίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ. Νικόλαος, ὁ προκάτοχος τοῦ π. Ἀστερίου π. Θεόδωρος Μπεράτης καί πλῆθος κληρικῶν (ὑπέρ τούς εἴκοσι).

«Τί προσήλθες ἀδελφέ, προσπίπων τῷ ἀγίῳ Θυσιαστηρίῳ καί τῇ ἀγίᾳ Συνοδίᾳ ταύτῃ;» ρώτησε ὁ π. Ἀστέριος τόν ὑποψήφιο μοναχό. Καί αὐτός ἀποκρίθηκε: «Ποθῶν τόν βίον τῆς ἀσκήσεως, τίμιε Πάτερ».

Μετά ἀπό μιά σειρά ἐρωταποκρίσεων διάβασε ὁ ἡγούμενος τήν Κατήχηση μέ τήν ὁποία περιγράφεται ἡ τελειοτάτη ζωή τοῦ Μοναχοῦ καί ἡ μεγάλη εὐθύνη τοῦ ὑποψηφίου, ὁ ὁποῖος ἐπιλέγοντας αὐτή τήν ζωή καλεῖται νά ἀπαρνηθεῖ ὅλα τά ἐπίγεια καί νά νεκρωθεῖ παντελῶς γιά τόν κόσμον. Καλεῖται νά ἐτοιμασθεῖ ὄχι γιά τρυφές, ἀνέσεις καί ἀπολαύσεις, ἀλλά γιά ἀγῶνες πνευματικούς «πρός ἐγκράτειαν σαρκός, πρὸς κάθαρσιν ψυχῆς, πρὸς πτωχείαν εὐτελεῆ, πρὸς πένθος ἀγαθόν, πρὸς πάντα τά λυπηρά καί ἐπίπονα τῆς Χαροποιοῦ κατά Θεόν ζωῆς». Ἡ χαρά τοῦ Χριστοῦ, πρέπει νά εἶναι μόνιμη ἐσωτερική κατάσταση τοῦ μοναχοῦ, ἀκόμη καί ὅταν δέχεται ὕβρεις, χλευασμούς, ὄνειδισμούς καί διωγμούς λόγῳ τῆς κατά Θεόν ζωῆς του. Ὁ πόλεμος εἶναι διαρκῆς καί σκληρὸς πρὸς ὅλα τά εἶδη τῆς κακίας: τήν ἀνηκοῖα, τήν ἀντιλογία, τήν ὑπερηφάνεια, τόν φθόνον, τόν θυμό, τήν βλασφημία, τήν λαθροφαγία, τήν φιλονεικία, τόν γογγυσμό. Ἀντί αὐτῶν καλεῖται νά ἀποκτήσει «... τά πρόποντα Ἀγίοις: φιλαδελφίαν, ἡσυχίαν, ἐπιείκειαν, εὐλάβειαν, μελέτην τῶν Θείων λογίων, ἀνάγνωσιν, τήρησιν καρδίας ἐκ ρυπαρῶν λογισμῶν, ἐργασίαν τήν κατά δύναμιν ἐγκράτειαν, ὑπομονή μέχρι θανάτου».

Ἐκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις τῶν εὐχῶν μέ τις ὁποῖες παρακαλεῖται ὁ Θεός νά εὐλογῆσει, νά στερεώσῃ καί νά χαριτώσῃ τόν νέο μοναχό - πού ἔλαβε τό ὄνομα Λαυρέντιος - ὥστε νά ἀξιωθεῖ τῆς ἐπουρανίου βασιλείας Του.

Τρεῖς φορές ὁ Λαυρέντιος ἔλαβε τό ψαλίδιον ἀπό τό χέρι τοῦ Ἡγουμένου καί τό ἐπέστρεψε ἐναποθέτοντάς το στό Ἱερό Εὐαγγέλιο, γιά νά δηλώσῃ μέ τόν τρόπο αὐτό τήν ἐκούσια προσέλευσή του στήν τάξη τῶν Μοναχῶν. Μέ τό ψαλίδιον αὐτό ἔγινε ἡ κουρά του σταυροειδῶς «...εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», καί στήν συνέχεια ἐνεδύθη τόν χιτῶνα τοῦ μεγάλου καί Ἀγγελικοῦ Σχήματος, τό παλλίον, τό κουκούλιον τῆς ἀκακίας, τήν ζώνην τῆς ἐγκρατίας καί τά σανδάλια.

Μετά τό Ἀποστολικό καί τό Εὐαγγελικό Ἀνάγνωσμα, ὁ π. Ἀσιέριος μίλησε γιά τήν ἀξία καί τόν σκοπό τῆς μοναχικῆς ζωῆς μέ βάση τήν Πατερική διδασκαλία. Στήν συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος Κοσμάς ἐτόνισε μεταξύ ἄλλων τήν χαρά πού αἰσθάνεται ὁ μοναχός ὅταν ζεῖ σωστά τόν ἀγγελικό βίο. Κρατώντας τόν Σταυρό καί τό ἀναμμένο κεριό ὁ μοναχός Λαυρέντιος δέχθηκε τόν ἀσπασμό ὄλων τῶν παρόντων κληρικῶν καί λαϊκῶν.

Τήν ἐπόμενη μέρα, ἑορτή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ὁ Ναός

τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἦταν κατάμεστος ἀπό τό πλῆθος τοῦ λαοῦ πού προσῆλθε γιά τήν χειροτονία εἰς διάκονον τοῦ μοναχοῦ Λαυρεντίου. Στόν Ὁρθρο χοροστάτησε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος. Ἐπηκολούθησε συλλεΐουργον τῶν δύο Ἀρχιερέων, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κοσμᾶ, 23 Ἱερέων καί 6 Διακόνων, στούς ὁποίους προσετέθη ὁ χειροτονηθεῖς π. Λαυρέντιος καί συνεπληρώθη ὁ ἀριθμ. τῶν ἐπτά Διακόνων. Τήν χειροτονία ἐτέλεσε κατά τήν Θεία Λειτουργία ὁ Μητροπολίτης Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμᾶς.

Μέ μεγάλη συστολή καί συναίσθηση τῆς ἱερότητος τοῦ Μυστηρίου ὁ π. Λαυρέντιος μίλησε γιά τό ἱερό δέος πού διαπερνᾷ ὅλη του τήν ὑπαρξη γιά τό μέγα χάρισμα τῆς Ἱερωσύνης πού θά λάβει, καί εὐχαρίστησε τούς Πνευματικούς του Πατέρες, τούς φυσικούς του γονεῖς, τά ἀδέλφια του ἀλλά καί ὄλους ὅσοι τόν βοήθησαν στήν πνευματική του καλλιέργεια.

Ὁ Σεβασμιώτατος στήν συνέχεια τοῦ ζήτησε νά ἀγωνιστεῖ μέ ὄλες του τίς δυνάμεις γιά νά παραμείνει μέχρι τέλους καθαρός σάν Ἄγγελος, πράος καί ταπεινός ἀλλά καί νά ἐργαστεῖ μέ ἱεραποστολικό ζῆλο γιά τήν αὐξηση καί τόν καταρτισμό τῶν πιστῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμέσως μετά εἰσήγαγαν οἱ Ἱερεῖς τόν π. Λαυρέντιο στό Ἱερό Βῆμα

κυκλοῦντες τὴν Ἁγία Τράπεζα τρίς, καὶ ψάλλοντες τὸ «Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες...» Μετὰ τὸ «Πρόσχωμεν» γονάτισαν ὅλοι, κληρικοί καὶ λαϊκοί, καὶ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἀφοῦ τοποθέτησε τὸ δεξί του χέρι σὸ κεφάλι τοῦ χειροτονουμένου, ἐκφώνησε τὴν σχετικὴ εὐχή: «Ἡ Θεία Χάρις, ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζεται Λαυρέντιον τὸν εὐλαβέστατον Ὑποδιάκονον, εἰς Διάκονον· εὐξώμεθα οὖν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἔλθῃ ἐπ’ αὐτόν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος». Μετὰ τίς μυστικὲς εὐχὲς ἦρθε ἡ ὥρα νὰ ἐνδυθεῖ ὁ χειροτονηθεὶς τὴν διακονικὴ στολή, ἐνῶ ψάλτες καὶ λαὸς ψάλλουν μὲ ἐνθουσιασμό τὸ Ἕξιος! Συγκίνηση διακατέχει ὅλους γιὰ τὸν εὐλαβὴ νέο κληρικό πού προσετέθη σὺς Διακόνους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Στὴν συνέχεια κρατώντας στὰ χέρια του τὴν Φυλλάδα τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Διάκονος Λαυρέντιος ἔψαλε μὲ κατανυκτικὴ φωνὴ τὴν πρώτη του Αἴτηση: -«Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἔτι καὶ ἔτι ἐν Εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ἡ σεμνότητα καὶ ἡ εὐλάβεια τοῦ π. Λαυρεντίου, ἡ μελλοντικὴ διακονία του στὴν Μητρόπολη τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας μας κ. Κοσμᾶ, ὁ σύνδεσμός του μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσογαίας κ. Νικόλαο, ἡ κατὰ Θεὸν καθοδήγησή του ἀπὸ τὸν πνευματικό του πατέρα Ἀρχιμ. Ἀστέριον, ἡ στήριξή του ἀπὸ ὅλους τοὺς εὐλαβεῖς κληρικούς τῆς Ἀδελφότητος τοῦ «Σωτήρος» καὶ οἱ προσευχὲς ὄλων τῶν πιστῶν μᾶς δίνουν τὴν βεβαιότητα ὅτι ὁ π. Λαυρέντιος θὰ διακονήσῃ μὲ φόβο Θεοῦ τὰ Ἅγια Μυστήρια, καὶ θὰ μείνῃ ἀπόλυτα προσηλωμένος στὰ ἱερά του καθήκοντα. Τοῦ εὐχόμεστε ὁλόψυχα νὰ ἀναδειχθεῖ ἄξιος τῆς κλήσεώς του καὶ ἀντάξιος τῶν Πνευματικῶν του Πατέρων. Ἀμήν.

π. Πασχάλης Γρίβας

ΤΟ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΝ ΘΑ ΕΟΡΤΑΣΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΑ ΑΓΙΑ ΤΟΥ

Καὶ φέτος τὸ Ἐνοριακὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον μας προγραμματίζει ἐορταστικὲς ἐκδηλώσεις γιὰ τὴν ἡμέρα τῆς ἐορτῆς τῆς προστατίδος του, τῆς Ἁγίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας. Τὴν **Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου** καὶ ὥρα **5 μ.μ.** θὰ ψαλῆ ἐορταστικὸς Ἑσπερινὸς μετὰ Ἀρτοκλασίας. Ἡ σειρά τῶν καθιερωμένων ὁμιλιῶν τῆς Τετάρτης θὰ διακοπῇ καὶ ἡ ὁμιλία τῆς 18 Φεβρουαρίου θὰ ἀφιερωθῇ στὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τῆς

Ἁγίας Φιλοθέης. Ἀνήμερα, Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου θὰ ψαλῆ ὁ Ὅρθρος τῆς Ἁγίας καὶ σὴν συνέχεια θὰ τελεσθῆ πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Ἐναρξῆ τοῦ Ὅρθρου 7¹⁵ π.μ.

Τὴν ἴδια μέρα τὸ ἀπόγευμα καὶ ὥρα 6³⁰ θὰ συγκεντρωθοῦμε στὸ Κέντρο Ἐνοριακῆς Ἀγάπης σὴν ὁδὸ Τηλεμάχου 12, γιὰ νὰ ἀποκρέψουμε, διότι φέτος ἡ μέρα μνήμης τῆς Ἁγίας συμπίπτει μὲ τὴν “Τσικνοπέμπτη”, καὶ κατόπιν νὰ συζητήσουμε γιὰ τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῆς ἑνορίας μας.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ θὰ σᾶς ἐνημερώσουμε γιὰ τὶς ἐργασίες τοῦ περασμένου ἔτους καὶ θὰ σᾶς ἐκθέσουμε τὸν οἰκονομικὸ ἀπολογισμὸ τοῦ ἔτους 2008 καθὼς καὶ τὸν προϋπολογισμὸ γιὰ τὸ τρέχον ἔτος 2009. Ἐπίσης θέλουμε νὰ σᾶς καταστήσουμε κοινωνοὺς τῶν καθημερινῶν προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν σκέψεων καὶ τῶν σχεδίων μας γιὰ τὸ ἐγγύτερο καὶ ἀπώτερο μέλλον.

Ἀπὸ ἐσᾶς, τοὺς ἀναγνώστες αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ καὶ τοὺς φίλους τῆς ἑνορίας μας, περιμένουμε ἐποικοδομικὲς προτάσεις, ἀλλὰ καὶ καλόβουλη κριτική.

Γι’ αὐτὸ ἐλπίζουμε ὄχι μόνον σὴν παρουσία τῶν συνεργατῶν μας, ἀλλὰ καὶ σὴν παρουσία καὶ βοήθεια ὅσων μᾶς βλέπουν μὲ κάποια ἐπιφύλαξη. Εἰλικρινὰ θέλουμε νὰ τοὺς ἀκοῦμε καὶ νὰ ἐκμεταλλευόμαστε τὴν πείρα, τὶς γνώσεις καὶ τὶς ὑποδείξεις τους.

π. Γεώργιος Χάας

Ἡ ΘΕΑ ΜΟΔΑ ΚΡΙΤΙΚΑΡΕΙ ΤΟΝ ΜΟΝΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ

Θπου καὶ νὰ κοιτάξεις σήμερα, ἡ πλειοψηφία τῶν ἀνθρώπων τὴν λατρεύει, ἄλλοι περισσότερο καὶ ἄλλοι λιγότερο, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Μεγάλα ἕως τεράστια ποσὰ ἀφήνουν οἱ πιστοὶ στὰ παγκάρια τῶν νάων τῆς. Εἶναι ἡ Θεὰ πού κατασκεύασε ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ ντύσει τὸ σῶμα τοῦ, ἀφήνοντας ἔξω τὶς ἐντιολές τοῦ Θεοῦ καὶ ἀντὶ νὰ ντυθεῖ γδύθηκε ὀλόκληρος ἢ μερικῶς. Τὴν ὀνόμασε μόδα καὶ τὰ πάντα σχεδὸν περιστρέφονται γύρω τῆς.

Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ ἔνδυμα πού ντύνει τὸ σῶμα ἀλλά

καί τήν ψυχή σύμφωνα μέ τίς πραγματικές ανάγκες τοῦ ἀνθρώπου τίς ὁποῖες μόνο ὁ Χριστός γνωρίζει ποιές εἶναι.

Ἄν διαλέξεις νά ντυθεῖς σύμφωνα με τήν θεά μόδα τότε θά ἔχεις ἀφήσει ἐκτεθειμένα τό σῶμα σίς καιρικές συνθήκες καί τήν ψυχή σου στήν ἀνυπακοή.

Ἄνυπακοή στόν λόγο τοῦ Θεοῦ σημαίνει Θεοποίηση τοῦ ἑαυτοῦ μας, ἐπομένως ἔπαρση συνέπεια τῆς ὁποίας εἶναι καί ἡ ἀμετανοσία, ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ μόνη ἁμαρτία πού δέν συγχωρεῖ ὁ Θεός! Δηλαδή ἀνοσία, ἀφοῦ ὅλοι οἱ μεγάλοι ἅγιοι μας ἀποτρέπουν ἀπ' αὐτές.

Ἡ θεά μόδα μέ τήν ἀλαζονεία, πού τήν διακατέχει, κάνοντας κριτική στό Δημιουργό της λέει: Δέν ἔχεις γοῦστο! Ἐγώ πού ξέρω, θά σου δείξω πῶς θά ἦταν ὁμορφότερο τό ἀνθρώπινο σῶμα, διορθώνοντας τίς ἀτέλειες. Ἀρχίζει, λοιπόν, τίς ἐπεμβάσεις αἰσθητικῆς καί Τοῦ ὑποδεικνύει πού χρειάζεται νά ἐπέμβει ὥστε τό ἀνθρώπινο σῶμα νά εἶναι τέλειο.

Πρόσεξε τώρα γιά νά μαθαίνεις, συνεχίζει ἀπευθυνόμενη στόν Θεό: Θά ἀνασπκώσω λίγο τά αὐτιά καί θά βάψω τά μαλλιά πράσινα σπκώνοντας τά ὄρθια. Κατόπιν, ἐπειδή ἔβαλες πολλές τρίχες ἀπερίσκεπα στά φρύδια καί τό σῶμα, θά τίς μαδήσω, καί τίς ὑπόλοιπες θά τίς βάψω μπλέ καί ρόζ. Ὑστερα θά βάλω λίγη σιλικόνη γιά νά φουσκώσω τό πρόσωπο πιά πολύ ὥστε νά γίνει πιά ἐλκυστικό καί μετά θά τό βάψω μέ ἄσπρες, κόκκινες καί κίτρινες πινελιές. Γιά νά τελειοποιήσω τά σημεῖα τοῦ θώρακα θά σπκώσω τό στήθος βάζοντας ἕνα σωληνάριο σιλικόνη στό καθένα καί μετά θά βάλω ἕνα χαλκά στή μύτη καί ἕνα στόν ὄμφαλό! Γιά νά τονίσουμε τό πρόσωπο θά βάλω δέκα σκουλαρίκια στό κάθε αὐτί καί ἕνα στήν γλῶσσα! Τέλος, ζωγραφίζοντας μέ τατουάζ ὅλο τό σῶμα θά γίνει τέλειο! Ἀλλά τό τέλειο πρέπει νά φαίνεται. Θά φοροῦν, λοιπόν, οἱ ἄνθρωποι ἀποκαλυπτικά ροῦχα μέχρις ὅτου τά βγάλουν τελείως διότι ἀκόμα δέν εἶναι ἔτοιμοι γιά κάτι τέτοιο! ...

Κοιπάζοντας τήν θεά μέ ἀπορία ὁ Δημιουργός Θεός ρωτᾷ:

- Γιά τήν ψυχή τους ποιά κριτική ἔχεις νά κάνεις;
- Μά ἐγώ Του ἀπαντᾷ, δέν ἀσχολοῦμαι μέ τίς ψυχές τους.

Και ὁ Δημιουργός κουνώντας τό κεφάλι τῆς ἀπήντησε: Μά ἐγώ ἀνθρώπους ἔφτιαξα, ὄχι γελοιογραφίες! .....

Γεώργιος Δεμενεόπουλος

Η ΩΡΙΜΟΤΗΤΑ ΩΣ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΕΞΟΔΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ

«**Α**ιαφωτισμός είναι η προσπάθεια για έξοδο του ανθρώπου από την ανωριμότητά του για την οποία ο ίδιος είναι υπεύθυνος.»
Μέ αυτό τον όρισμό διδασκόμασταν στο σχολείο τά περί του Γαλλικού Διαφωτισμού, ο οποίος προβαλλόταν ως ένα πρότυπο εξόδου του κάθε ανθρώπου, του κάθε λαού, από τα αδιέξοδά του.

Αυτό τον όρισμό αν τον φέρουμε στην ελληνική πραγματικότητα σήμερα, θά μπορούσαμε να παρατηρήσουμε τά εξής:

Ο Γαλλικός Διαφωτισμός ξεκίνησε από μία ομάδα λίγων ανθρώπων, οι οποίοι με μία έκδοτική προσπάθεια κατάφεραν, εκδίδοντας μία εγκυκλοπαίδεια, χωρίς χρήματα, να δια φωτίσουν ολόκληρο τό Γαλλικό λαό και να τον οδηγήσουν στην κατάρρευση τής μοναρχίας.

Γι' αυτό και ονομάστηκε Διαφωτισμός γιατί υποσχόταν να δια φωτίσει τούς ανθρώπους ως προς τό “δέον γενέσθαι”. Καί τό “δέον γενέσθαι” είναι απαραίτητο όταν τά πράγματα βρίσκονται στό άπροχώρητο και πρέπει να είναι ξεκάθαρο και να διαφέρει σε όλα από τίς άλλες συμβιβασμένες φωνές πού, για εκατομμύρια λόγους, δέν είναι ικανές να οδηγήσουν τούς ανθρώπους έξω από τά αδιέξοδά τους.

Όμως τό παράδειγμα αυτό του Διαφωτισμού δέν ήταν τό σωστό πρότυπο για προβολή του Διαφωτισμού. Στόν διαφωτισμό αυτό ανακατεύονταν άνθρωποι, οι οποίοι διέφεραν μεταξύ τους και στή διδασκαλία και στή ζωή τους. Άκούγονταν ονόματα όπως Ευγένιος Βούλγαρης, Άδαμάντιος Κοραής, άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός και για τον προβαλλόμενο «διαφωτισμό» τής Ευρώπης, ο Ντιντερώ, οι Έγκυκλοπαιδιστές, ο ντ' Άλαμπέρ κ.ά. Άλλά, ο Διαφωτισμός αυτός δέν ήταν άλλο παρά ή «διαμαρτυρία» κάποιων ανθρώπων απέναντι στό τότε ολιγαρχικό καθεστώς και βεβαίως καμία σχέση δέν είχε ή άγία ζωή και ο μαρτυρικό θάνατος του άγίου Κοσμά του Αιτωλού με τήν «θεωρητική» αντίδραση και τήν καλοζωία των Ευρωπαίων και των Νεοελλήνων διαφωτιστών.

Παρ' ότι δέν συμφωνούμε με τον Ευρωπαϊκό “Διαφωτισμό”, γιατί δεχόμαστε ότι ή Άλήθεια είναι Μία και αποκαλύφθηκε στόν κόσμο, και ότι αυτή είναι Πρόσωπο, δηλαδή ο Χριστός και ή διδασκαλία Του, όμως δέν μπορούμε να καταλάβουμε πώς έστω και ένας σακατεμένος Διαφωτισμός μιας χούφτας ανθρώπων ζωντανών και αποφασισμένων, κατάφερε να επιβάλλη τή θεωρία του σε ολόκληρη τήν Ευρώπη και οδήγησε στην κατάρρευση τής μοναρχίας,

καί ἐμεῖς ἔντεκα ἑκατομμύρια, στήν πλειοψηφία μας χριστιανοί, δέν μπορούμε νά ἀποτινάξουμε τή σύγχρονη κομματική τυραννία πού πριονίζει συνεχῶς τά θεμέλια τοῦ ἥθους τοῦ λαοῦ μας καί εὐθύνεται γιά τό κατάντημα τῆς πατρίδος μας καί τά ἀδιέξοδα τῶν συμπατριωτῶν μας.

Ὅμως, γιά νά βγεῖ μιά κοινωνία καί, ἐν προκειμένω, ἡ Ἑλληνική σημερινή κοινωνία ἀπό τά ἀδιέξοδά της, προηγείται μιά βασική προϋπόθεση: Προϋποτίθενται ὄριμοι ἄνθρωποι. Καί, ὄριμος ἄνθρωπος, εἶναι αὐτός πού στηρίζει τήν ὑπαρξή του ἐξ ὀλοκλήρου στόν Θεό καί γι' αὐτό μπορεί νά δεῖ πέρα ἀπό προσωπικές σκοπιμότητες καί πεποιθήσεις, πέρα ἀπό ἰδιοτέλειες.

Πρό ἡμερῶν, ἔτυχε νά ἀκούσω συζητήσεις μεταξύ ἀνθρώπων δυσανεστημένω ἀπό τίς ἀπεργίες καί τήν ἀφάνταστη ταλαιπωρία τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν ὅτι πρέπει νά ψηφίσουμε μικρά κόμματα ὅπως οἱ οἰκολόγοι ἢ κάποια ἄλλα προσωποπαγή κόμματα. Καί διερωτήθηκα: Δέν ξέρει ὁ κόσμος ὅτι οἱ Οἰκολόγοι εἶναι ἀθεϊστικό κόμμα, παράρτημα καί ἐξάρτημα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Οἰκολογικοῦ Κόμματος, τό ὁποῖο, ἐνῶ ἔχει προμετωπίδα τήν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, στό Καταστατικό του δείχνει τήν πραγματική ταυτότητά του καί τήν προτεραιότητά του, πού δέν εἶναι ἄλλη παρά τό νά χωρισθεῖ διά τῆς βίας τό κράτος ἀπό τήν ψυχή του, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία, χωρίς νά ἐρωτηθεῖ ὁ πιστός λαός!

Ἐδῶ ἔχει δημιουργηθεῖ παράταξη πού ξεκίνησε ἀπό τήν ἐνορία μας καί ἐξαπλώνεται σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, ἀγκαλιάζοντας ὅλους τοὺς χριστιανούς, καί ἐμεῖς νά τρέχουμε πίσω ἀπό οἰκολόγους καί κόμματα τά ὁποῖα διδάσκουν ἰδεολογίες ξένες πρὸς τό πνεῦμα, τήν πίστη καί τό συμφέρον τοῦ λαοῦ μας;

Θαρρῶ πῶς εἶναι ὥρα ὁ Ἑλληνικός λαός νά βγεῖ ἀπό τήν πολυχρόνια ἀδράνειά του καί ἀπό τά ἀδιέξοδά του γιά τήν ὁποῖα ὁ ἴδιος εἶναι ὑπεύθυνος. Νά ξυπνήσει, ἐπί τέλους, ὁ Γίγας Λαός!

Δημήτρης Νεαπολίτης

Ἄλλο ἓνα πλήγμα στόν Ἱερό θεσμό τοῦ Γάμου

ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΤΕ;

ΘΑ ΠΛΗΡΩΣΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΟΡΟ!

ΕἙλληνική φορολογική νομοθεσία ἐπιφυλάσσει χειρότερη μοῖρα στοὺς παντρεμένους ἀπ' ὅ,τι στοὺς ἐργένηδες. Μπορεῖ νά φαίνεται ἀπίστευτο, εἶναι ὅμως ἀληθινό. Ἡ ἔκπτωση γιά τό ἐνοίκιο πρώτης κατοικίας ψαλιδίζεται κατά 50%, ἐνῶ τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τήν

ασφάλεια ζωής. Η κλίμακα δέν προβλέπει μεγαλύτερο αφορολόγητο όριο για τούς μισθωτούς, ενώ ή συλλογή αποδείξεων φέρνει μικρότερη φορολογική έκπτωση καθώς οί δαπάνες χαρακτηρίζονται πλέον ως «οικογενειακές». Άκόμη και ή αγορά πρώτης κατοικίας έπαψε νά αποτελεϊ κίνητρο για γάμο αφού πλέον τό αφορολόγητο είναι κοινό για τόν έγγαμο και για τόν άγαμο.

Η Ελλάδα είναι μιά από τίς ελάχιστες χώρες πού άσκει τέτοια πολιτική στην Ευρώπη. Στην Γερμανία, για παράδειγμα, ό φόρος για ένα παντρεμένο ζευγάρι, μειώνεται τουλάχιστον κατά 50% σέ σχέση μέ ένα ζευγάρι τό όποιο επιλέγει νά μήν δεθεϊ μέ τά δεσμά του γάμου. Τό παράδειγμα είναι χαρακτηριστικό: Ένας έργένης δηλώνει στην Γερμανία εισόδημα 40.000 ευρώ. Μέ βάση τήν κλίμακα πού ισχύει σήμερα, θά πληρώσει φόρο 9.730 ευρώ ή περίπου τό 24,33% του έτήσιου εισοδήματος του. Άν παντρευτεί, ό φόρος θά πέσει αυτόμάτως στό 15% ή στις 6.013,5 ευρώ.

Άκόμη και τό αφορολόγητο διαφοροποιείται καθώς για τό 2008 διαμορφώνεται στις 7.664 ευρώ για τόν έργένη και στις 15.329 ευρώ για τόν παντρεμένο. Στην Ελλάδα, ή έφορία δέν ρωτάει αν είσαι παντρεμένος. Άν απλώς συζεις μέ τή γυναίκα (ή τόν άντρα) τής επιλογής σου, έχεις ακριβώς τήν ίδια φορολογική μεταχείριση. Η Γερμανία δέν είναι ή μοναδική χώρα πού άσκει ευνοϊκή φορολογική πολιτική για τούς παντρεμένους. Στην Ίρλανδία, ό φορολογούμενος, μετά τόν γάμο του έχει τήν έξης επιλογή: του προσφέρεται ένα αύξημένο αφορολόγητο όριο και ουσιαστικά αποφασίζει αν θά τό διοχετεύσει στην σύζυγο του ή αν θά τό κρατήσει για τόν έαυτό του.

Η φορολογική κλίμακα δέν είναι τό μοναδικό άδικο κομμάτι τής νομοθεσίας για τούς παντρεμένους. Έστω ότι τό ζευγάρι συμβιώνει σέ ένα νοικιασμένο σπίτι, χωρίς νά έχει γίνει γάμος. Υποβάλλονται ξεχωριστές δηλώσεις και ό καθένας από τούς δύο γλιτώνει τό 20% του ισχύοντος αφορολόγητου ορίου πού προβλέπει ή φορολογική κλίμακα (σήμερα 12.000 ευρώ) λόγω τής πληρωμής ένοικίου. Άρα, ή έκπτωση φόρου είναι 240 ευρώ για κάθε μέλος. Από τή στιγμή πού θά γίνει ό γάμος και θά κατατεθεϊ κοινή φορολογική δήλωση (κάτι πού είναι υποχρεωτικό), ή έκπτωση φόρου του ζεύγους από τά 480 ευρώ θά περιοριστεϊ αυτόμάτως στα 240 ευρώ.

Άδιάφορη για τόν γάμο είναι και ή νομοθεσία περί φορολόγησης των ακινήτων. Διάκριση υπήρχε μέχρι και πέρυσι, όποτε και ίσχυε ό φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Αύτός, προέβλεπε διπλάσιο αφορολόγητο για τόν παντρεμένο απ' ότι για τόν έργένη. Ο ΦΑΠ, αντικαταστάθηκε από τόν φόρο κατοχής. Σέ αυτόν, δέν γίνεται καμία διάκριση καθώς όλοι πληρώνουν μέ βάση έναν ενιαίο φορολογικό συντελεστή (0,1% επί τής αντικειμενικής άξιας τής περιουσίας τους).

Πληροφορίες: www.reporter.gr

Για τήν αντιγραφή:
Μαρίνα Διαμαντή

ΤΕΛΙΚΑ, ΤΙ ΗΘΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΟΥΜΕ ΩΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ;

Εὐρωβουλευτὴς Ἑρικ Μέγιερ, πού ἀνήκει στὴν ὁμάδα τῆς «Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωτικῆς Ἀριστερᾶς», κατέθεσε στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου ἔκθεση γιὰ τὴν ἐνταξιακὴ πορεία των Σκοπίων, πανομοιότυπη μὲ τὴν περσινὴ ἀλλὰ καὶ τὴν προπέρσινη. Μὲ αὐτὴν καλοῦνται τὰ κράτη-μέλη νὰ ὀρίσουν ἡμερομηνία ἐντὸς τοῦ 2009 γιὰ τὴν ἔναρξη τῶν διαπραγματεύσεων μὲ τὰ Σκόπια. Παράλληλα καλεῖται ἡ Ἑλλάδα νὰ μὴν προβάλλει βέτο, ἀποσυνδέοντας οὐσιαστικά τὸ θέμα τοῦ ὀνόματος ἀπὸ τὴν εὐρωπαϊκὴ πορεία τῆς γειτονικῆς χώρας.

Οἱ Ἕλληνες εὐρωβουλευτὲς πού μετέχουν στὴν Ἐπιτροπὴ -Δημητρακόπουλος (Ν.Δ.), Κοππά (ΠΑΣΟΚ) καὶ Παφίλης (ΚΚΕ)- καταψήφισαν. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Κύπριος εὐρωβουλευτὴς Κασουλίδης, ἀλλὰ καὶ οἱ δύο Σλοβάκοι εὐρωβουλευτὲς. Ἡ ἔκθεση, ὅμως, ψηφίστηκε ἀπὸ τὴν Ἐπιτροπὴ, καθὼς τὴν ὑπερψήφισαν ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι (64). Τὸ ἴδιο εἶχε συμβεῖ καὶ πέρσι, ἀπλᾶ τελικὰ ἡ ὀλομέλεια ἀπέρριψε τίς προτάσεις τοῦ Μέγιερ.

Ἀναρωτιέται, λοιπόν, κανεὶς: Οἱ εὐρωβουλευτὲς τῆς Πατρίδος μας τί κάνουν ὅλο τὸν καιρὸ στὴν Εὐρωβουλὴ; Ποιὲς ἐνέργειες ἔκαναν γιὰ νὰ προβάλλουν τίς θέσεις τῆς Πατρίδος μας; Ἡ καταψήφιση μόνο ἀπὸ αὐτοὺς καὶ τοῦ Κυπρίου εἶναι αὐτονόητη, ἀλλὰ πού εἶναι οἱ σύμμαχοι τοὺς ὁποίους ὀφείλαν νὰ ἔχουν; Πού εἶναι οἱ προσπάθειές τους νὰ ἀποκτήσουν κοινὴ πολιτικὴ μέσα στό Εὐρωκοινοβούλιο μὲ ἄλλους συναδέλφους τους; Γιατί τελικὰ μόνο πέντε ἀπὸ τοὺς ἑβδομήντα τάχθηκαν ὑπὲρ τῆς χώρας μας; Πού εἶναι οἱ ὑπὲρ τοῦ δέοντος πατριῶτες τῶν -δῆθεν- πατριωτικῶν κομμάτων νὰ καυτηριάσουν ἔστω στό ἐσωτερικὸ τῆς χώρας τὴν ἀδράνεια ὅλων τῶν Εὐρωβουλευτῶν;

Τελικὰ εἶναι προφανές πὼς τὰ κόμματα ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ πού τὰ πλαισιώνουν τόσο στὴν Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὅσο καὶ στό Εὐρωκοινοβούλιο, ἐκφράζουν συμφέροντα χορηγῶν καὶ ὄχι τῆς Πατρίδος μας. Ἡ Πατρίδα μας ἔχει λησμονηθεῖ ἀπὸ ὅλους. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, εἰκοσιένιας ἀπὸ τοὺς εἰκοσιτέσσερις Εὐρωβουλευτὲς μας, ἔσπευσαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ νὰ προλάβουν τὴν προθεσμίαν τῆς 15ης Ἰανουαρίου τοῦ 2009 γιὰ τὸ σύμφωνο συμβίωσης. Ἐνα σύμφωνο πού μέχρι τὴν ὥρα πού ἔσπευσαν σχεδόν ὅλοι (τὸ 87,5%) οἱ Ἕλληνες Εὐρωβουλευτὲς, οἱ Εὐρωπαῖοι συνάδελφοί τους δὲν ἔφταναν τὸ 10% (!!!). O tempora, o mores!

Γιά τοῦ λόγου τό ἀληθές, παραθέτω τά ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων Εὐρωβουλευτῶν τά ὁποῖα δημοσιοποίησε ὁ διαδικτυακός τόπος τῶν ὁμοφυλοφίλων χωρίς τήν παραμικρή ἀντίδραση ἀπό τοὺς Ἑλληνες Εὐρωβουλευτές:

Ἀπό τή Νέα Δημοκρατία (10/11 δηλαδή τό 90,9%): Ἐμμανουήλ Ἀγγελάκας, Γιώργος Δημητρακόπουλος, Ἰωάννης Γκλαβάκης, Ρόδη Κράτσα-Τσαγκαροπούλου, Μανώλης Μαυρομαμάτης, Μαρί Παναγιωτοπούλου-Χασιώτου, Γιώργος Παπαστάμκος, Ἀντώνης Τρακατέλης, Νικόλαος Βακάλης, Ἰωάννης Βαρβιτσιώτης.

Ἀπό τό ΠΑΣΟΚ (6/8 δηλαδή τό 75%): Σταῦρος Ἀρναουτάκης, Κατερίνα Μπατζελή, Κώστας Μποτόπουλος, Μαρία Ματσούκα, Σταῦρος Λαμπρινίδης, Εὐαγγελία Τζαμπάζη.

Ἀπό τό ΚΚΕ (3/3 δηλαδή τό 100%): Κωνσταντῖνος Δροῦτσας, Ἀθανάσιος Παφίλης, Γεώργιος Τούσσας.

Ἀπό τόν ΣΥΡΙΖΑ (1/1 δηλαδή τό 100%): Δημήτρης Παπαδημούλης.

Ἀπό τόν ΛΑΟΣ (1/1 δηλαδή τό 100%): Γεώργιος Γεωργίου.

Τελικά τί ἦθος πρεσβεύουμε ὡς Ἕλληνες στήν Εὐρώπη; Ποιά ἡ παρουσία μας; Ποιός ὁ σκοπός τῆς ὑπαρξῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἐκπροσώπησης στήν Εὐρωβουλή;

Ἄσπαστος: Ὁ καιρός περνάει καί ἡ κατάσταση στήν Πατρίδα μας χειροτερεύει. Ὅμως πάντα ὑπάρχει ἐλπίδα. Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἡ συνειδητοποίηση καί ἡ ἐπιστροφή στίς Ζωογόνες ρίζες τῆς παραδόσεώς μας. Στήν πίστη τῶν Πατέρων μας πού θεμελίωσε τήν Βυζαντινὴ αὐτοκρατορία γιά σχεδόν μία χιλιετία. Στήν πίστη τήν ὁποῖα ἔχουν συνειδητοποιήσει οἱ ὁμόδοξοί μας Ρῶσοι, μέ ἀποτέλεσμα νά ἐνδυναμώνονται μέρα μέ τή μέρα.

Κάνω ἀκόμα μία φορά ἔκκληση σέ ὅλους τους συμπατριῶτες μας: Ἀδελφια, ἄς ξυπνήσουμε ἐπιτέλους! Ὁ χρόνος περνάει καί δέν γυρίζει πίσω! Οἱ Εὐρωεκλογές πλησιάζουν ξανά! Ἄς βροντοφωνάξουμε μέ μία φωνή ὅλοι μαζί: **Εἶναι ἡ Πατρίδα μας καί τή θέλουμε πίσω! ΤΩΡΑ!**

Μανώλης Β. Βολουδάκης

ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΩΝ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ

Η είδησεογραφία της έφημερίδος «ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΧΟΛΑΡΓΟΥ» ανέφερε πρόσφατα τά εξής:
«Προκλήσεις μουσουλμάνων κατά όρθοδόξων χριστιανών άκόμη καί κατά τήν ώρα της Θείας Λειτουργίας, σημειώνονται στό κέντρο της ' Αθήνας μέ επίκεντρο τόν ιερό ναό του Άγίου Παντελεήμονος στην όδό Άχαρνών. Τό γκέτο, πού έχουν δημιουργήσει οί λαθρομετανάστες, γύρω από τήν εύρύτερη περιοχή του Άγίου Παντελεήμονος, σέ συνάρτηση μέ τήν άνύπαρκτη αστυνόμευση της περιοχής, έχουν άποθρασύνει τούς άλλοδαπούς οί όποιοι καί προβαίνουν σέ άπροκάλυπτες προκλήσεις έναντίον των όρθοδόξων. Άποτελώντας σέ πολλά σημεία τήν πλειοψηφία των κατοίκων, οί μετανάστες, γνωρίζοντας τήν άνοχή του έλληνικού κράτους, συγκεντρώνονται έξω από τόν ιερό ναό του Άγίου Παντελεήμονος, άκόμη καί τήν ώρα της Θείας Λειτουργίας, φωνάζοντας προκλητικά επί ώρα: «Κάτω ή Όρθοδοξία», «Κάτω ό Χριστός».

Όπως σημειώνουν κάτοικοι, άνήμερα της 28^{ης} Όκτωβρίου, μεγάλη γιορτή της Άγίας Σκέπης της Ύπεραγίας Θεοτόκου καί της Έθνικής Έπετειού του ΟΧΙ, κατά τήν τέλεση του έσπερινού στον Ι.Ν. του Άγίου Παντελεήμονος, οί υπεύθυνοι κλείδωσαν τίς πόρτες, υπό τόν φόβο της εισβολής μεγάλου πλήθους μεταναστών (2000 περίπου), οί όποιοι περιτριγύριζαν τίς εισόδους μέ άδιευκρίνιστες διαθέσεις. Πιστοί καί ένοριτες δέν μπορούσαν επί ώρα οϋτε νά εισέλθουν οϋτε νά έξέλθουν από τόν Ιερό Ναό. Όπως ύπογραμμίζουν μερικοί κάτοικοι της περιοχής, “έπί τουρκοκρατίας οί όρθόδοξοι Ναοί της πατρίδος μας λειτουργούσαν κρυφά μέν, αλλά μέ ξεκλείδωτες πόρτες. Σήμερα, στην άδούλωτη(;) Έλλάδα, λειτουργούν φανερά μέν, αλλά μέ κλειδωμένες τίς πόρτες.”

Δίπλα στην πλατεία καί στον Ιερό Ναό του Άγίου Παντελεήμονα, ισόγεια αίθουσα 120 τ.μ. όπου είχε μισθωθεί από τόν Ι. Ν. για νά έξυπηρετεί τούς ένοριτες μέ όμιλίες, καλλιτεχνικές έκδηλώσεις παιδιών καί κατηχητικά σχολεία, τελικά αγοράστηκε από μουσουλμανικό σωματείο σέ διπλάσια τιμή από τήν τρέχουσα έμπορική της άξία, προφανώς για νά χρησιμοποιηθεί ως ένα άκόμη ιδιότυπο τζαμί. Μάλιστα έστάλη έπείγουσα είδοποίηση στον Ιερό Ναό, νά παραδώσει τήν αίθουσα έντός δύο μηνών τό άργότερο.

Καί κάτι τελευταίο: Οί βραδυνές Θείες Λειτουργίες έχουν παύσει νά τελούνται στον Ιερό Ναό του Άγίου Παντελεήμονος, τά τελευταία χρόνια, λόγω του φόβου των πιστών για τό τί θά τούς συμβεί στό δρόμο, κατά τήν

προσέλευσή τους ή την αποχώρησή τους από την εκκλησία. Είναι κοινή διαπίστωση ότι από τό απόγευμα και μετά λίγοι Έλληνες κυκλοφορούν στους περίξ δρόμους, ενώ παντού κυριαρχούν οι λαθρομετανάστες.

Η Έλληνική Κυβέρνηση τί κάνει; Για μιά φορά ακόμη καθεύδει».

Μετά την άθρόα είσοδο-έφοδο όλων αυτών των στρατιών των λαθρομεταναστών, και πάντοτε βέβαια υπό τον καθοδηγητικό σχεδιασμό του σεσηπότης πολιτικοῦ κατεστημένου τῆς χώρας μας, ἦλθε ἡ ὥρα νά δρέψουμε τούς πικρούς καρπούς τῆς γενικευμένης αὐτῆς ἀβελτηρίας. Ξεσαλωμένοι, ἀνευθυρίαστοι, ἄφοβοι, ἐξοικειωμένοι, πορωμένοι, ἀδιάντροποι, πληρωμένοι, ματσωμένοι πιά ἀρχίζουν καί ξεπερνοῦν τά ὄρια τῆς ὅποιας ἀνοχῆς.

Καί ἡ μέν ἀνοχή ἡ ἡμέτερη ἐκλαμβάνεται ἀπό τούς λαθρομετανάστες σάν ἐλεύθερο πεδίο πλέον νά ἀσκήσουν ἀκωλύτως τήν παντοιοτρόπως ἐξαπλούμενη ἀσυδοσία τους. Ἦδη ἀντιλαμβάνονται πιά ὅτι ἡ ἐλλαδική κοινωνία ἔχει ἀποσαθρωθεῖ πνευματικά καί ἐπιπλέον ὅτι ἔχει πολύ χαλαρούς δεσμούς μέ τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀν δέν ἔχει καί σχέσεις ἀντιπαλότητας καί μίσους. Ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ γενικευμένη ἀνομία καί ἡ καταστρατήγηση κάθε ἴχνους στοιχειώδους λογικῆς στά δημόσια πράγματα, τούς ἐπιτρέπει νά ἀπαιτοῦν στανικά, ἐτσιθελικά καί αὐθάδικα αὐτά πού θέλουν. Βλέπουν ξεκάθαρα ὅτι ἡ νέο-ελλαδική κοινωνία τό μόνο πού τήν συγκινεῖ εἶναι ἕνα ὄραμα ὑλόφρονος εὐζωΐας καί καταναλωτικῆς φρενίτιδας. Καταλαβαίνουν πολύ καλά ὅτι τό ξερίζωμα τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν ἀπό τίς ἐλληνικές ψυχές ἔχει ἀντανάκλαση ἀκόμη καί στίς δουλειές πού περιφρονοῦν καί ἀπαξιῶνουν οἱ συμπατριῶτες μας: στίς γεωργικές ἐργασίες, στίς βαριές βιομηχανικές δουλειές, στίς οἰκιακές ἐργασίες, στήν περίθαλψη τῶν γερόντων καί τῶν ἠλικιωμένων προσώπων. Παντοῦ, μιά παντοῦ, μόνον ξένοι προσφέρονται νά ἐργασθοῦν! Ἐμεῖς “λιγδωμένοι “ ἀπό τά λιχνεύματα τῶν εὐτελῶν ὀρέξεών μας, μένουμε ἐνεοί κάποια φορά, ὅταν διαταράσσεται ἡ ροή τῆς καταναλωτικῆς μας βουλμίας καί ἀποροῦμε πῶς ἔχουμε φθάσει ἔως ἐδῶ. Ἐνῶ εἶναι πασιδῆλο πλέον ὅτι σέ λίγο χρονικό διάστημα αὐτή ἡ πνιγηρή κατάσταση πού ἐπικρατεῖ στόν Ἅγιο Παντελεήμονα τῆς ὁδοῦ Ἄχαρνῶν, θά ἀρχίζει νά ἀπλώνεται παντοῦ.

Ἦδη οἱ ἐπιθέσεις σκοτεινῶν ἀναρχικῶν ἀνθρωποειδῶν κατά τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Πευκακίων (εὐτυχῶς χωρίς πολύ δυσάρεστες ἐπιπτώσεις), ἀποτελοῦν δεῖγμα γραφῆς καί δεῖγμα τοῦ “πολιτισμοῦ” τους. Ἄν σέ ὅλα αὐτά προσθέσει κανεῖς καί τήν εἰδεχθῆ βεβήλωση πού διεπράχθη στό παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, δίπλα στή Νομική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί τίς πρόσφατες συνθηματογραφίες ὅλων τῶν Ἱ. Ναῶν τοῦ Κέντρου τῶν Ἀθηνῶν, τότε γίνεται ἀντιληπτό ὅτι θά ἀκολουθήσουν καί ἄλλες τέτοιες ἐπιθέσεις ἀπό τούς “ἀγαστούς” ἀναρχοκαθοδηγούμενους.

Ἦδη ἡ ἀσκηση τοῦ πνευματικοῦ ἔργου, καθῶς καί ἡ ἴδια ἡ τέλεση τῶν Θείων Λειτουργιῶν στόν Ἅγιο Παντελεήμονα καθίσταται δυσχερῆς καί σέ

προσεχές χρονικό διάστημα τά στοιχειώδη καί αὐτονόητα θά ἔχουν καταστεῖ ἄγνωστα καί ἀκατανόητα.

Ἐάν ἐμεῖς ὡς Χριστιανοί Ὁρθόδοξοι δέν συνειδητοποιήσουμε ὅτι πρέπει νά ἐπαναστατήσουμε ἐσωτερικά κατά τοῦ πνευματοκτόνου λήθαργου στόν ὁποῖο ἔχομε ἐμπέσει λόγω τῶν βεβαιότητων μας καί τῶν αὐταρκειῶν μας, τότε πλέον αὔριο θά εἶναι πολύ ἀργά. Ἦδη ὁλος αὐτός ὁ λαθρομεταναστευτικός ἐσμός δείχνει μιά ἀπίστευτη ζωτική ἐνέργεια γιά νά προασπίσει αὐτό πού ἔχει ὡς θρησκεία του καί “πολιτισμό” του. Θά ἔπρεπε νά ἀντιληφθοῦμε ὅτι παρ’ ὅλο πού ἔνιοι ἐξ αὐτῶν εὐημεροῦν ὑλικά, ἐν τούτοις ἔχουν ὡς ὑπατο στόχο τήν προάσπιση τῶν πατροπαράδοτων “ἀξιῶν” τους.

Καί κάτι τελευταῖο: Ὅλοι αὐτοί πού ἀναρθρα φωνασκοῦν μέ τά ἐπιτηδευμένα “ἀντιρατσιστικά” τους φληναφήματα εἶναι σίγουρο ὅτι ὀμιλοῦν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς. Πρόκειται γιά ἄτομα πού κατοικοῦν σέ συγκεκριμένες ἀκριβές περιοχές (ἀπό κτηματομεσιτικῆς πλευρᾶς) καί ἀπό αὐτήν τους τήν βεβαιότητα ὀρμώμενοι, ξιφουλκοῦν γιά τήν δῆθεν “πολυπολιτισμική κοινωνία” καί τήν καταστρατήγηση τῶν δικαιωμάτων τῶν λαθρομεταναστῶν.

Ἐτσι ἐξ ἀντικειμένου συντελοῦν στόν ἀφελληνισμό ὀλόκληρων περιοχῶν τοῦ κέντρου τῆς Ἀθήνας καί ἐπιπλέον, μᾶς ὀδηγοῦν νά δεχθοῦμε μέ τή λογική τοῦ μιθρυδατισμοῦ μιά ἰδιότυπη ἐσωτερική κατοχή. Γιά νά μὴν ἐπιταθεῖ καί ἄλλο αὐτή ἡ εἰδεχθῆς ἐπιβολή εἰς βάρος μας, ἐμπρός λοιπόν γιά μιά ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ. ΕΜΠΡΟΣ ΛΟΙΠΟΝ ΝΑ ΠΛΑΙΣΙΩΣΟΥΜΕ ΠΑΝΤΟΥ ΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΔΕΙΞΟΥΜΕ ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ ΟΤΙ ΔΕΝ ΘΑ ΦΕΙΣΘΟΥΜΕ ΟΥΔΕΝΟΣ ΚΟΠΟΥ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΠΡΟΑΣΠΙΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΗΘΟΣ ΚΑΙ ΕΝΑΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΠΟΥ ΜΟΝΟΝ Η ΠΙΣΤΗ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ ΤΟΥΣ ΔΙΔΕΙ ΥΠΟΣΤΑΣΗ.

Βασίλης Μακρής

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

- * **Δευτέρα Θ. Λειτουργία** θά τελεσθῆ τήν Κυριακή **1η Φεβρουαρίου**.
- * Ἀντί δευτέρας Θ. Λειτουργίας θά τελεσθῆ **ΑΓΡΥΓΙΝΙΑ** στό Παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου τό βράδυ τοῦ **Σαββάτου 14 Φεβρουαρίου**, ἀπό **9 μ.μ.** ἕως **1¹⁵** ξημερώματα Κυριακῆς.
- * **Ρουμανική** Θεία Λειτουργία θά πραγματοποιηθῆ στό Παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου σίς **8 καὶ 22 Φεβρουαρίου**.

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

Εμιλίες με σκοπό να βοηθηθούμε στην πνευματική μας ζωή γίνονται στην ένορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωί, μετά την Θ. Λειτουργία, από τις **11³⁰** έως τις **1³⁰** το μεσημέρι, στην Πνευματική μας Έστία (όδος Μαυρομικάλη 96), με γενικό θέμα **«Τό βιβλίο “Έξομολογήσεις” του Άγιου Αύγουστίνου, διάγνωση και θεραπεία τών προβλημάτων τής ανθρώπινης ψυχής»**.

Κατά την διάρκεια της ανάπτυξεως του θέματος γίνεται διάλογος με τους άκροατές.

Πρό της έναρξεως της όμιλίας παρατίθεται δωρεάν ένα μικρό πρόγευμα προς άναψυχήν τών προσερχομένων

εύθως μετά τή Θ. Λειτουργία.

* Κάθε **ΤΡΙΤΗ 6 - 7** μ.μ. **ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ**, με γενικό θέμα: **«Ό Προφήτης Ίερεμίας έλέγχει τήν έποχή μας»**.

Η ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ γίνεται άμέσως μετά, **7 - 8** μ.μ. Μετά τά πάμπολλα θέματα πού έχουν άναπτυχθεί κατά τά προηγούμενα χρόνια, φέτος συζητούνται έρωτήματα και προβλήματα πού θέτουν οί γονεΐς.

Ύπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** άπόγευμα, στό Παρεκκλήσιο του Άγ. Νεκταρίου μετά τόν Έσπερινό και τήν Παράκληση οί όμιλίες έχουν τίτλο: **«Θέματα άπό τήν Παλαιά και τήν Καινή Διαθήκη»**.

Ύπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιππος Μίαρης.

